

РЕШЕНИЕ

№ 317

гр. София, 14.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **6985** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. Р. Р., в качеството ѝ на управител на
[фирма], срещу РЕШЕНИЕ от 21.09.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО,
17-ти състав по НАХ дело № 1294/2011 г.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на съдебното решение, като
се твърди, че не е налице нарушение на трудовото законодателство. Алтернативно се
посочва, че районният съд е следвало да приложи нормата на чл. 415в от Кодекса на
труда /КТ/ или да наложи санкция в рамките на законово предвидения минимум.
Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени
РЕШЕНИЕТО от 21.09.2011 г. на СРС, НО, 17-ти състав по НАХД № 1294/2011 г.

Ответникът – ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА” С., редовно призван, не
изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за
неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото
доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от
АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 21.09.2011 г. по НАХД № 1294/2011 г. СРС, НО е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 23-2301211 от 23.09.2010 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С. /Д”ИТ” – С./, с което на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ.

За да достигне до извода, че наказателното постановление е законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че е налице нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, тъй като съществуващите правоотношения е следвало да се уредят с трудов, а не с граждански договор.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК, въз основа на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, приема следната фактическа обстановка:

На 18.06.2010 г. на автокозметичен център „Ф.”, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от фирма [фирма], е извършена проверка от служители на Д „ИТ” – С., които приели, че касаторът, в качеството му на работодател, не е уредил отношенията при предоставяне на работна сила с лицето М. Л. Й., на длъжност „автокозметик”, като трудови правоотношения и не е сключил писмен трудов договор. Лицето е било заварено на строителния обект и собственоръчно е декларирало, че е с работно време от 08.00 часа до 18.00 часа. Във връзка с това на [фирма] е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 23-2301211 от 24.06.2010 г., въз основа на който е издадено и оспореното наказателно постановление. На 25.06.2010 г. е сключен трудов договор между [фирма], в качеството му на работодател, представлявано от управителя Р. Р., и М. Й..

При така установената фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция приема, че СРС, НО, 17 състав, неправилно е приложил материалния закон в противоречие със събраните по делото писмени доказателства. Налице е отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Съгласно чл. 415в от КТ /в редакцията, действаща към датата на извършване на нарушението - ДВ. бр. 108 от 2008 г./, за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, виновното лице се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от 50 до 100 лв. В случая, нарушението е констатирано на 24.06.2010 г. с действието по издаване на АУАН № 23-2301211/24.06.2010 г. и е отстранено непосредствено след установяването му по смисъла на разпоредбата на чл. 415в от КТ- на 25.06.2010 г. Именно за нарушителите, които веднага след установяване на нарушението са предприели мерки за отстраняването му, законодателят е предвидил привилегирован състав на маловажни нарушения по чл.415в КТ при кумулативно наличие на посочените в нормата предпоставки. С оглед на това, че нарушението е било отстранено веднага след установяването му и че по делото липсват данни за настъпили конкретни вредни последици за работника М. Й., въззивната инстанция е била длъжна да приложи привилегирования състав. Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. по тълкувателно дело № 7/2010 г. на ОСК на ВАС, при установяване

на предпоставките за приложение на чл. 415в КТ спрямо деяние по чл. 414, ал. 3 КТ, следва да бъде упражнено правомощието на съда по чл. 63, ал. 1 ЗАНН, включително във връзка с чл. 222, ал. 1 АПК /при отмяна на решението на въззивната инстанция/ да измени наказателното постановление.

Последното изменение на разпоредбата на чл. 415в, ал.2 от КТ, установяващо забрана за приложението на нормата на чл. 415в от КТ за нарушения на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 от КТ, е публикувано в ДВ, бр. 7/24.01.2012 г. и като по-неблагоприятно за нарушителя е неприложимо - чл. 3, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 17 състав е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено. Съдът е длъжен да приложи разпоредбата на чл. 415в от КТ /в действащата му редакция към момента на извършване на нарушението и преди изм. ДВ, бр.7 от 2012 г./. Предвид липсата на установени по делото обстоятелства - смекчаващи /извън значимите за квалификацията по чл. 415в от КТ/ и отегчаващи, наказанието следва да се индивидуализира в средния установен от закона размер - 75 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 21.09.2011 г. по НАХД № 1294/2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 17 състав, и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-2301211 от 23.09.2010 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С., относно наложеното на [фирма] административно наказание „имуществена санкция” за нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, като намалява размера на наказанието „имуществена санкция” от 2 000 /две хиляди/ лева на 75 /седемдесет и пет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.